

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan SEUT 266 artiklaa on rikottu:
- komissio rikkoi SEUT 266 artiklaa, koska se ei toiminut vuoden 2010 tuomion mukaisesti. Komission kirje on osoitus sen lopullisesta päätöksestä olla tekemättä uutta muodollista päätöstä, jossa määritetään nimenomainen määrä, joka kantajan on maksettava, vaikka sen oli vuoden 2010 tuomion antamisen jälkeen näin tehtävä. Kirje on näin ollen lopullinen ilmoitus, joka osoittaa, ettei komissio tule noudattamaan SEUT 266 artiklan mukaisia velvoitteitaan.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu:
- komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, kun se määräsi kantajan maksamaan viivästyskorkoa sakolle, jonka määrä ei ole milloinkaan ollut selvä ja joka oli kumottu kokonaisuudessaan, tekemättä uutta lopullista päätöstä sen sakon määrästä, joka kantajan on maksettava. Niissä säännöissä asetetut edellytykset, joilla komissiolle annetaan oikeus vaatia viivästyskorkoa muissa tapauksissa, eivät täyty tässä asiassa. Toissijaisesti on vähintäänkin suhteetonta asettaa rangaistuksenluonteinen korko, koska kantajaa on estetty välttämästä kyseistä kustannusta komission oman toiminnan vuoksi.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisen virheen, kun se kieltäytyi vapauttamasta kantajan vakuutta vuoden 2010 tuomion antamisen jälkeen:
- kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin kumosi vuoden 2005 päätöksen, jossa alun perin määrättiin maksamaan sakkoja, minkä jälkeen komissiolla ei ollut minkäänlaista oikeudellista vaatimusta kantajaan nähden uuden päätöksen tekemiseen saakka. Kun komissio kieltäytyi vapauttamasta vakuutta vuoden 2010 tuomion antamisen jälkeen, se toimi kyseisen tuomion vastaisesti. Tämä oikeudellinen virhe aiheutti suoraan lisäkustannuksia kantajalle vakuuden pysyttämistä. Toissijaisesti komission olisi ainakin pitänyt alentaa vakuuden määrää välittömästi tuomion antamisen jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen vahvistamaan enimmäismäärään.

Kanne 22.9.2014 – Italia v. komissio

(Asia T-673/14)

(2014/C 409/73)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: avvocato dello Stato A. De Stefano)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian hallitus on riitauttanut Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa 9.7.2014 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2014) 4537 final, joka on annettu tiedoksi 10.7.2014 ja joka koskee Airport Handling Spa -nimisen yhtiön perustamista SEA SpA -nimisen yhtiön toimesta.

Euroopan komissio on päätöksellään aloittanut muodollisen tutkintamenettelyn Italian tasavaltaa vastaan katsoen, että

- SEA Handling SpA on perustanut Airport Handling SpA:n ja luovuttanut tämän johdosta 25 000 000 euron suuruisen pääoman, ja että kyse on sisämarkkinoille soveltumattomasta valtiontuesta.

- Airport Handling SpA:a on pidettävä SEA Handling SpA:n seuraajana; se on näin saanut tälle myönnettyjä tukia ja se on tässä asemassaan 19.12.2012 tehdyn päätöksen C(2012) 9448 final kohteena, minkä vuoksi Airport Handling SpA:n voidaan katsoa tulleen SEA Handling SpA:n sijaan tukien takaisinmaksamisvelvollisuuden osalta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee lojaalin yhteistyön periaatteen loukkaamista ja 22.3.1999 annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 ja 13 artiklan rikkomista

— Riidanalainen päätös on tehty ottamatta huomioon todistusaineistoa, jonka Italian viranomaiset olivat toimittaneet ennen varsinaisen tutkinnan aloittamista, ja vastoin periaatetta, jonka unionin tuomioistuin on useita kertoja vahvistanut ja jonka mukaan komission ja jäsenvaltioiden on toimittava lojaalissa yhteistyössä niiden vaikeuksien voittamiseksi, joita valtiontuen takaisinperimistä koskevan päätöksen toimeenpanossa saattaa ilmetä.

- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee hallintotoimintaan kohdistuvan huolellisuusvelvoitteen ja hallintotoiminnan puolueettomuuden periaatteen loukkaamista ja virheellistä soveltamista

— Komissio ei ole tutkinut riittävää huolellisuutta noudattaen tietoja, jotka Italian viranomaiset olivat toimittaneet ennen varsinaisen tutkinnan aloittamista, eli se on päätenyt riidanalaiseen ratkaisuunsa tosiseikkojen virheellisen arvioinnin perusteella.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee hallintotoimintaan kohdistuvan varovaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

— Riidanalaisella päätöksellä on loukattu näitä periaatteita, joiden mukaan komission olisi pitänyt odottaa ainakin ensimmäisen asteen ratkaisuun asiassa, jossa oli riitautettu 19.12.2012 annettu päätös C(2012) final; se on siis puuttunut liian aikaisessa vaiheessa yrityksen vasta vireille panemaan toimenpiteeseen.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee SEUT 108, SEUT 120, SEUT 145 JA SEUT 146 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista

— Riidanalaisella päätöksellä on siinä virheellisesti huomioon otettujen tosiseikkojen vuoksi estetty SEA SpA:a harjoittamasta Milanon lentokenttien handling -toimintaa ja turvaamasta näin mainittujen lentokenttien ohjauksesta vastaavana toimijana palvelun jatkuvuus.

- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan SEUT 108 artiklaa on rikottu ja sovellettu väärin siksi, että SEA Handlingin yritystoiminnan on katsottu jatkuneen Airport Handlingin toimintana

— Riidanalaisessa päätöksessä on virhe, sillä siinä on katsottu, että SEA Handling SpA:n toiminnan jatkuneen Airport Handling SpA:n toimintana

- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan SEUT 108 artiklaa on rikottu ja sovellettu väärin katsomalla, että väitetty tuki on peräisin valtiolta

— Riidanalaisessa päätöksessä on virhe, sillä siinä on katsottu, että SEA Handling SpA:n päätös perustaa Airport Handling SpA ja luovuttaa sille alkupääoma on viranomaisten tekemä.

- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan SEUT 108 artiklaa on rikottu ja sovellettu väärin katsomalla, että asiassa ei ole toimittu kannattavuuden vaatimuksia noudattaen.

— Riidanalaisessa päätöksessä on virhe, sillä siinä on katsottu, että SEA Handling SpA:n päätös perustaa Airport Handling SpA ei ole ratkaisu, johon markkinataloudessa toimiva huolellinen toimija olisi päätenyt.